

MARTTI LUTHER

Rebekan esikuvallisia tekoja

Kuvan hänen (Rebekan) luontees-
taan ja kasvutuksestaan saamme, kun
Mooses kertoo hänen astuneen alas
lähteelle ja kantaneen ruukkuu vettä
ammentaakseen. Tästä käy ilmi, ettei
hän ollut laiska, joutilaisuuteen ja
ylelliseen elämään tottunut neito; äiti
oli hänet opettanut ja totuttanut tavan-
omaisiin talouden töihin, yhtä hyvin
myös alhaisiin ja hankaliin. Äiti teetti
hänellä kaikkea kuin orjattarella tai
palvelustytöllä, siksi hän lähettää tä-
män vettäkin noutamaan. Hän taas palve-
lee äitiään nuhteettomasti ja kuuliaisesti,
ei hänellä ole mielessään muuta kuin suo-
rittaa ne tehtävät, jotka äiti kotona on an-
tanut. Tämä tyttö oli tuleva profeettojen,
kantaisien ja Kristuksen äiti.

Ainoa asia, mikä meidän tytoilläm-
me on mielessä, on se, kuinka he itsen-
sä hienosti vaatettaisivat purppuralla ja
hienolla liinakankaalla, muuta kaunis-
tusta ja hyviä tapoja he eivät tunne.
Rebekan sen sijaan saat nähdä siten
kaunistetuksi, että hän on sopiva ja kel-
vollinen pyhälle miehelle ja sen arvoi-
nen, että hänestä tulee kunniaa hohtava
äiti tuottamaan kohdustaan Jumalan
suoman kukkasen.

Enhän tosin mitään tahdo vähentää
toisten naisten ylistyksestä, olkoot he
nyt tai ennen miten rikkaita ja kauniita
hyvänsä, mutta Rebekalle he eivät
vedä vertaa.

Muihin hyveisiin liittyy myös vie-
raanvaraisuus. Sen jälkeen näet kun
tyttö oli taas noussut kaivolta, joka il-
meisesti sijaitsi syvällä, palvelija sanoi
hänelle: "Tuo minulle tilkkanen vettä." Palvelija huomaa Rebekan palaavan
kaivolta, menee häntä vastaan ja pyy-
tää kohteliaasti ja kainosti: "Ole hyvä
ja anna minun juoda vähän vettä astias-
tasi." Kertoohan Luukaskin Aposto-
lien teoissa, että Paavali mursi leipää ja
maistoi siitä, ei hän kerro Paavalin
syöneen. Palvelijalle on ilmeisesti
ominaista alhaisuus ja pidättyvyys,
niin myös neidolle ihmeellinen ystä-
vällisyys ja vieraanvaraisuus: kohta
hän ojentaa juotavaa; eikä hän vain
käske häntä maistamaan, vaan juo-
maan riittävästi ja tarjoaa juotavaa.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen
kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna
2005, s. 428-429. Suomennos Heikki
Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Roomalaiskirjettä tutkimaan!

Helsingin seurakunnassamme on toteutunut monen pitkäaikainen toive. Siellä on voitu aloittaa säännölliset viikkotilaisuudet. Moni seurakunnassa vuosikymmeniä mukana ollut muistaa erityisesti 1960-lukua, jolloin pastori Efraimson asui Helsingissä ja toiminta näin saattoi olla monessa mielessä tiheämpää kuin aikoina on ollut. Nyt kun Jumala on suonut kirkollemme kaksi teologian opiskelijaa, voidaan toimintaa viikkotilaisuuksien osalta jälleen voimistaa.

Viikkotilaisuuksien aiheena on apostoli Paavalin kirje roomalaisille. Juuri tähän kirjeeseen on hyvin hyödyllistä keskittyä. Apostoli Paavalin kirjeiden joukossa juuri roomalaiskirje on sellainen, jossa hän esittää evankeliumin opin johdonmukaisesti. Tämän kirjeen taustalla ei näytä olevan mitään erityistä ajankohtaista kysymystä tai kiistatilannetta, niin kuin monen muun kirjeen taustalla on. Näin ollen juuri roomalaiskirjeessä Jumala on antanut evankeliumin opin sellaisessa muodossa, jossa sen lähtökohdat, itse evankeliumi pääkohtineen ja sen vaikutus kristityn elämässä tulevat helposti seurattavalla tavalla esille. Toki sama oppi on muissakin kirjeissä, mutta monissa niistä näkökulma on se, kuinka evankeliumilla torjutaan harhat tai kuinka sitä sovelletaan jossain nimenomaisessa tilanteessa.

Roomalaiskirjeen samoin kuin koko evankeliumin ydin on vanhurskauttamisoppi. Tiivistetyssä muodossaan se on lausuttuna sanoissa: *“Joka ei töitä tee, vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.”* (Room. 4:5) Edellä apostoli on opettanut, ettei kukaan voi pelastua tekojensa avulla. Kukaan ei voi tehdä itseään Jumalalle kelpaavaksi, vaan poikkeuksetta kaikki ovat synnin alaisia ja lain perusteella tuomittuja. Mutta Jumala rakasti syntiin langenneita niin, että hän antoi Vapahtajan ja hänessä toi syntien anteeksiantamuksen jumalattomille. Ja tämä Jumalan edessä kelpaava vanhurskaus omistetaan ilman tekoja, yksin uskomalla Jeesuksen armotyöhön. Omista sinäkin se vanhurskaus!

Armon opin perustan laskettuaan apostoli opettaa uskon hedelmistä, rauhasta Jumalan kanssa, kärsivällisyydestä, iankaikkisen elämän varmasta toivosta, laupiaasta suhtautumisesta uskonveljiin ja –sisariin ja monista muista kristillisen elämän asioista. Kaikki tämä tapahtuu armon perustuksella, niin kuin apostoli kehotuksensa aloittaakin *“Jumalan armahtavan laupeuden kautta.”* (Room. 12:1) Näin roomalaiskirje on valtava aarre sielun ravinnon saamiseksi ja oppaaksi jokapäiväiseen vaellukseen.

Roomalaiskirje on myös erinomainen siinä mielessä, että se antaa perustan koko Raamatun oikealle ymmärtämiselle. Uskonpuhdistaja Martti Luther lausui roomalaiskirjeen johdannossaan seuraavasti: *“Näyttää siltä, että apostoli tässä yhdessä kirjeessä tahtoi lyhyesti esittää kristillisen ja evankelisen opin ja valmistaa johdannon koko Vanhaan testamenttiin. Sillä epäilemättä sillä, jolla on tämä kirje hyvin sydämessään, on omanaan myös Vanhan testamentin valo ja voima. Siksi oppikoon kristitty tarkoin tuntemaan tämän kirjeen ja tutkikoon sitä jatkuvasti. Antakoon Jumala armonsa tätä tarkoitusta varten. Amen.”* (SL 14, 109)

Tätä kirjoitettaessa torstai-iltaiset raamattutunnit Helsingissä ovat aivan äskettäin alkaneet. Voidaan toivoa, että raamattutuntien opetusta voidaan saattaa myös muiden paikkakuntien seurakuntalaisten ja muidenkin käyttöön. Palannemme tähän asiaan kevään kuluessa.

Kimmo Närhi

Paastonaika

Luterilainen n:o 3/1960, s. 17,18

Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: "Jerusalemmin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne." Luuk. 23:28.

Paastonaika on se osa kirkkovuotta, joka on ennen pääsiäistä. Siihen sisältyy neljäkymmentä arkipäivää ja kuusi sunnuntaita. Tänä vuonna (1960) se alkaa maaliskuun 2 päivänä. Kirkkoisämme ovat asettaneet tämän ajan sitä varten, että silloin erikoisesti tutkimmme Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa. Pidämme, että paastonaika, niin kuin koko kirkkovuosisijärjestys, on hyvä ja hyödyllinen, kun me sitä oikein vietämme.

Paastonajan oikeaan viettoon kuuluu siis ennen kaikkea se, että me tutkimme ja mietimme Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa. Tämän vuoksi monissa seurakunnissa pidetään paastonaikana erikoisia arki-iltajumalanpalveluksia ja jaetaan Jeesuksen kärsimysaiheista kirjallisuutta, jota voidaan kotona tutkia.

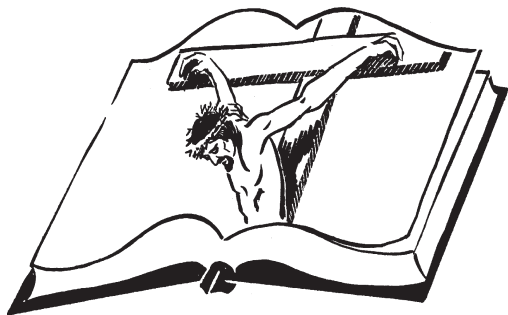
Mutta Jeesuksen kärsimystä ja kuolemaa tutkitaan ja ajatellaan monella eri tavalla. Kaikkia se ei hyödytä. Jotkut sitä tutkiessaan kyllä tulevat liikuttetuksi ja itkevätkin, mutta he itkevät ainoastaan siksi, että heidän käy Jeesusta sääli. "Kuinka ikävää, että niin jalo, ja hyvä mies joutui tuolla tavalla kärsi-

mään ja antamaan henkensä periaatteittensa puolesta", he ajattelevat. Paastonajan tarkoitus ei ole tunteiden herättäminen. Niille, jotka tällä tavalla Hänen kärsimiseensä ja kuolemaansa suhtautuvat, Jeesus sanoo, niin kuin Hän sanoi niille naisille, jotka itkivät katsellessaan kun Hän kantoi ristiänsä: 'Jerusalemmin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.' Luuk. 23:28. Näillä sanoilla Jeesus tahtoi heille sanoa: Älkää minua säälikö ja murehtiko, vaan huommatkaa, että minä juuri teidän syntienne tähden kärsin. Itkekää siis omia syntejänne ja lastenne syntejä, että teille kelpaisi se lunastus, minkä minä teille kärsimiselläni ja kuolemallani ansaitsen, ja että pelastuisitte siitä iankaikkisesta rangaistuksesta, jonka olette synneillänne ansainneet.

Paastonajan tarkoitus on saada meidätkin kärsimyshistorian tutkimisen kautta huomaamaan, että Jeesus kärsi ja kuoli juuri meidän syntiemme tähden, jotta me katuvaissina syntisinä uskon kädellä omistaisimme sen syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän, minkä Hän kärsimisellään ja kuolemallaan meille, ja koko maailmalle ansaitsi ja että oppisimme pitämään tätä suurta pelastustamme aina yhä suuremmassa arvossa.

Jumala suokoon, että Jeesuksen kärsimisen ja kuolemisen tutkiminen meihinkin vaikuttaisi siten, että me profeetta Jesajan kanssa sanoisimme: “Hän on haavoitettu **meidän** rikkomustemme tähden, runneltu **meidän** pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että **meillä rauha olisi ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.**”

Paastonajan tarkoituksena on myös auttaa meitä uudessa elämässä vaeltamaan. Jeesuksen kärsimisen ja kuoleman tutkimisen tulisi myös vaikuttaa meihin niin, että emme enää haluaisi elää synnissä, vaan haluaisimme elää Hänelle, joka on edestämme kuollut. Tällainen halu onkin sen sydämessä, joka on varma siitä, että Jeesus on juuri hänen edestään kärsinyt ja kuollut sekä on vapaana armolahjana kasteen ja uskon kautta antanut hänelle taivaan kaikkine aarteineen. Paavali kirjoittaa roomalaisille: “Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauten kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.” Room. 6:4. Se siis viettää oikeaa paaston-aikaa, joka käyttää sitä niin, että antaa Kristukselta saatujen siunausten velvoittaa häntä uudessa elämässä vaeltamiseen, joka erikoisesti harjoittaa itsensäkieltämistä ja kaikella tavalla upottaa hänessä olevan vanhan ihmisen. Sana “paasto” laajemmassa merkityksessä tarkoittaakin sitä, että vältämme kaikkea sellaista, mikä estäisi meitä uudessa elämässä vaeltamasta. Tämä voi jollekin merkitä sitä, että hän rajoittaa syömistään tai lukemistaan tai jotain nautintoaan, tai sitä, että hän

luopuu aivan tykkänään jostakin itsekkästä harrastuksestaan. Mikä hyvänsä vain on esteenä hänelle uuden elämän vaeltamisessa, siitä hän tahtoo luopua. Ja huomattaa, hän ei tahdo siitä luopua ainoastaan paastonajaksi. Tilapäinen luopuminen jostakin itsekkästä tavasta vain paastonajaksi siinä mielessä, että sitä jatketaan pääsiäisen jälkeen, ei hyödytä ihmistä. Sitä itsensäkieltämistä, mitä harjoitetaan paastonaikana, tulisi harjoittaa siinä mielessä, että sitä jatketaan pääsiäisen jälkeenkin.

Jumala suokoon, että tänäkin paastonaikana Kristuksen kärsimisen tutkiminen vaikuttaisi meihin niin, että saisimme voimaa uudessa elämässä vaeltamiseen ja yhtyisimme virren tekijän kanssa sanomaan:

*Jeesus sinun vaivas kovat,
Ristis, kipus katkera,
Mulle turvaks, opiks ovat,
Eläissä ja kuollessa
Kun mä sytyn syntihin,
Auta, että muistaisin:
Semmoiseen on käynyt vaivaan
Syntein tähden Herra taivaan.*

Virsi 56:1

R. E.

Miksi STLK ei ole mukana uudessa piispahankkeessa?

Julkisuuteen on hiljattain tullut tieto siitä, että Suomen Luther-säätiön piirisä valitaan ja vihitään virkaan uusi piispa. Tämä tapahtuu olemassa olevien kirkkojen normaalin järjestyksen ulkopuolella yhteistyössä Ruotsissa toimivan lähetyshiippakunnan kanssa.

Uusi piispahanke perustuu siihen, että ne, jotka eivät pidä naisten toimimista pastorin virassa oikeana ja muutenkin haluavat toimia nykyisen kansankirkon toimintaan verrattuna konservatiivisemmalla tavalla, voisivat saada oman piispan ja samanhenkisiä pastoreita virkaan vihityiksi. Nykytietojen valossa piispaksi valittava ja vihittävät pastorit pysyisivät kansankirkon jäseninä.

Syntymässä oleva tilanne on luterilaista nimeä kantavien kirkkojen historiassa harvinainen, kenties ainutlaatuisen Ruotsin tapahtumia lukuun ottamatta. Kirkkoon tulisi piispa ja pastoreita, jotka ovat asetetut virkaansa sen opin ja järjestyksen vastaisesti, jota kirkko kokonaisuudessaan edustaa.

Kun tällainen hanke on vireillä, ovat jotkut seurakuntiemme elämää seuraavat henkilöt kysyneet, onko Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko (STLK) mukana tässä hankkeessa. Selvyyden vuoksi on hyvä tuoda esiin, että kirkkomme ei ole tässä mukana. Asia perustuu mm. seuraaviin syihin.

1. Uuden piispan vihkiminen ei poista harhoja vaan vakiinnuttaa sekaoppisuutta

Uuden piispan vihkiminen merkitsee sitä, että Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin tulee nykyisten hiippakuntien piispojen lisäksi uusi piispa kuitenkin niin, että uusi piispa on valittu ja asetettu virkaansa kansankirkollisen järjestyksen ulkopuolella. Tällainen tilanne ei ollenkaan poista tai edes vähennä sitä tosiasiaa, että kansankirkko ja sen seurakunnat sallivat keskuudessaan luterilaisesta opista poikkeavia oppeja. Tämä koskee myös kaikkia niitä kansankirkon seurakuntia, joiden jäseniä uusi piispa ja hänen vihkimänsä pastorit ovat.

Opiltaan erilaisen piispan vihkiminen ei poista kansankirkossa esiintyviä harhoja. Päinvastoin toimenpide vakiinnuttaa maassamme jo kauan vallinnutta erilaisten oppien esiintymistä saman kirkollisen yhteyden piirissä. Kansankirkolliseen ajatus-tapaan näyttää vakiintuneen sellainen piirre, että vastakkaistenkin oppien esiintymistä pidetään aivan luonnollisena. Nykyään näyttää jopa siltä, että tällainen ymmärretään hyväksi asiaksi.

Sekaoppisuus on suoranaisesti Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen vastainen asia. Apostoli Paavali kirjoitti: *“Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.”* (1 Kor. 1:10) Tässä keskeisimpänä asiana on opillinen yksimielisyys, joka on perustana myös seurakunnan ulkonaisen yhteyden varjelemiselle.

Luterilainen tunnustus esittää opillisen yksimielisyyden kirkollisen yhteyden kannalta välttämättömänä ja riittävänä asiana: *“Kristillisen seurakunnan todelliseksi yhteydeksi näet riittää se, että siinä evankeliumi yksimielisesti, puhtaan käsityksen mukaisesti saarnataan ja sakramentit Jumalan sanan mukaisesti jaetaan.”* (Augsburgin tunnustuksen 7. uskonkohta) Nykyinen kansankirkollinen tilanne, jossa toteutuu ehtoollisyhteys myös toisella tavalla opettavan Anglikaanisen kirkon kanssa, ei vastaa tätä lausumaa. Tunnettua myös on, että kansankirkon sisällä on erimielisyyksiä muistakin olennaisista asioista, mm. kasteen merkityksestä.

Kansankirkon tilanne on siis unionistinen eli sellainen, että saman kirkollisen yhteyden sisällä sallitaan pysyvästi myös Raamatun sanasta poikkeavia oppeja. Tämän taustalla on kansankirkossa jo useita sukupolvia sitten tapahtunut opillisen yksimielisyyden murtuminen, mikä on selvästi vastoin Raamatun sanaa ja luterilaiselle tunnustukselle täysin mahdoton

asia. Uusi piispahanke ei mitenkään muuta tätä tilannetta vaan päinvastoin vakiinnuttaa sitä jättämällä harhan vapaasti vaikuttamaan.

Professori Franz Pieper (1852-1931) lausuu unionismia käsitellessään: *“Totuuteen kuuluu, että se sulkee pois vastakkaisen harhan. Totuus, joka ei enää sulje pois harhaa, vaan myöntää sille olemassaolon oikeutuksen rinnallaan, luopuu näin tehdessään totuudesta.”* Luther sanoo: *“Se joka pitää oppiaan, uskoaan ja tunnustustaan totena, oikeana ja varmana, ei voi seistä samassa tallissa sellaisten kanssa, jotka harjoittavat väärää oppia ja edistävät sitä”* (St. L. XVII, 1180; Erl. 65,86). Jo Pieperin aikana oli paljon niitä, jotka päinvastoin ajattelivat, että erilaiset suuntaukset eli ero opissa ja tunnustuksessa olisi myönteinen asia. Tämän johdosta hän lausui meidänkin aikaamme soveltuvat sanat: *“Ei voi muuta kuin kummeksua sitä, että kristikunnan omassa piirissä voidaan kuulla moista puhetta, vaikka Raamatun päinvastainen todistus on aivan ilmeinen.”* (lainaukset kirjasta F. Pieper: Kristillinen dogmatiikka. Suomentaja Heikki Koskenniemi. Turku 1961. s. 563-564)

2. Opillinen ero johtaa kirkolliseen eroon

Yksi suuri ero uuden piispahankkeen kannattajien ja STLK:n välillä on siinä, seuraako opillisesta erosta kirkollinen ero vai ei. Luther-säätiön internetsivuilla (<http://www.luthersaatio.fi/ukk/miksi-ette-eroa-kirkosta-jos-se-on-niin-huono.html>) perustellaan kansankirkossa pysymistä viittaa-

malla Joh. 15:1-7:ään, jossa ovat muun muassa seuraavat Vapahtajan sanat: “Pysykää minussa niin minä pysyn teissä.” (Joh. 15:4)

Tässä raamatunkohdassa Vapahtaja puhuu uskossa pysymisestä. Usko syntyy ja säilyy armonvälineiden vaikutuksesta. Niitä käytetään seurakunnassa, ja siksi seurakunnassa pysyminen on tärkeää. Usko saa ravintoa oikeasta evankeliumin julistuksesta ja oikein toimitetuista sakramenteista.

Kyseisen raamatunkohdan käyttämistä sellaisessa kirkkokunnassa pysymiseksi, joka keskuudessaan sallii harhoja, on kuitenkin Vapahtajan sanojen tarkoituksen vastaista. Se, että evankeliumin saarnasta ja sakramenttien merkityksestä on erimielisyyksiä, on uskolle vaarallinen asia. Siksi on aivan nurinkurista esittää kehoitus pysyä Kristuksessa sekaoppisessa kirkossa pysymisen perusteeksi. Evankeliumin opissa pysyminen johtaa kirkolliseen eroon niistä, jotka eivät siinä pysy.

Luther-säätiö perustelee kansankirkossa pysymistään internetisivuillaan myös sillä, että “luterilaiset aikoinaan” eivät olisi kuvitelleet voivansa erota paavikirkosta. Pitää paikkansa, ettei Lutherin ja hänen seuraajiensa 1500-luvulla alkuperäinen tarkoitus ollut kirkollinen ero, vaan palauttaa kirkko oikean opin perustalle.

Kun Lutherille selvisi paavikirkon todellinen luonne ja se, ettei se ollut puhdistettavissa, hän kuitenkin kehotti kristittyjä vakavasti eroamaan siitä: “Niinpä siis ei tässä saa leikkiä, vaan kyseessä on joko iankaikkinen autuus tai iankaikkinen kadotus. Senpätähden erotkoon jokainen, joka tahtoo olla kristitty ja tulla autuaaksi, kiireesti ja

kokonaan paavista ja hänen joukoistaan, vanhoista ja uusista, opilla ja elämällä, ruumiilla ja sielulla, ettei hän osallistuisi heidän synteihinsä ja saisi kärsiä heidän vaivaansa.” (St.L. XIX, 783, vuodelta 1525)

Jos olisi totta, että Luther olisi halunnut opillisista eroista huolimatta pysyä paavikirkossa, ei tälläkään asialla voisi perustella Suomen kansankirkossa pysymistä. Tuota kuviteltua esimerkkiä seuraten pitäisi pyrkiä yhteyteen paavikirkon ja historiaa taaksepäin seuraten aina juutalaisten synagogien kanssa. Selvää kuitenkin on, että apostolit aikoinaan erottautuivat opin tähden synagogasta, samoin Luther ja hänen työtoverinsa paavikirkosta. Tärkeä periaate on, että seurakunnassa pysymisen kannalta ratkaisevaa on sen tunnustama ja opettama oppi, ei sen historia tai muut maalliset asiat.

Tässä yhteydessä on aiheellista todeta, että Lutherin halu pysyä paavikirkossa ja haluttomuus erota siitä, on vain osatotuus. Monet kuitenkin vetoavat tähän asiaan. Lutherin opetus kirkollisista asioista kuitenkin olennaisesti vääristyy, jos selitetään hänen halunneen pysyä paavikirkossa harhoista huolimatta. Lutherin opetusta kirkosta ja kirkollisen yhteyden perusteista on laajasti luettavissa pastori A. A. Uppalan kirjassa *Kirkkokysymys*.

3. Oikeus valita pastori ja vihkiä hänet virkaan kuuluu seurakunnalle

Luterilaisen tunnustuksen mukaan seurakunnalla on valta valita itselleen pastori ja vihkiä hän virkaan. Piispan

olemassaolo ei tämän asian toteuttamiseksi ole välttämätöntä. Uuden piispahankkeen yhtenä taustatekijänä lienee kuitenkin juuri se, että näin halutaan saada pastoreita vihityiksi virkaan.

Luterilainen tunnustus korostaa seurakunnan oikeutta järjestää keskuuteensa pastorin virka hyvin voimakkein sanoin: *“On siis välttämätöntä, että seurakunta säilyttää oikeutensa kutsua, valita ja virkaan vihkiä seurakunnanpalvelijoita. Tämä oikeus on sellainen lahja, joka nimenomaan on seurakunnalle annettu; sitä mikään inhimillinen mahti ei voi seurakunnalta ryöstää.”* (Paavin valta ja yliherruus, 67. Saksankielinen teksti nimenomaan mainitsee, että oikeus on Jumalan antama.) Tämän nojalla tunnustukselliset luterilaiset seurakunnat kutsuvat pastorin ja asettavat hänet virkaan.

Luontevaa on, että virkaan vihkimyksessä on läsnä uskonveljellisten seurakuntien edustajia. Myös piispallinen järjestys on mahdollinen, niin, että tietyllä alueella piispa toimittaa virkaan vihkimykset. On kuitenkin pidettävä kiinni siitä, että seurakunnalla, viime kädessä ilman yhtäkään sisarseurakuntaa tai piispaa, on jumalallinen oikeus järjestää keskuuteensa saarnavirka.

Näin seurakuntien oikeus järjestää keskuuteensa saarnavirka ei vaadi tukseen mitään muita rakenteita. Tosin tietyissä oloissa ja seurakuntien päätöksen mukaan voi olla hyödyllistä toimia piispallisen järjestyksen mukaan. Tämän tulee kuitenkin tapahtua opillisen yksimielisyyden vallitessa. Nimenomaisesti on varottava esittämästä piispanvirkaa sellaisena, että seura-

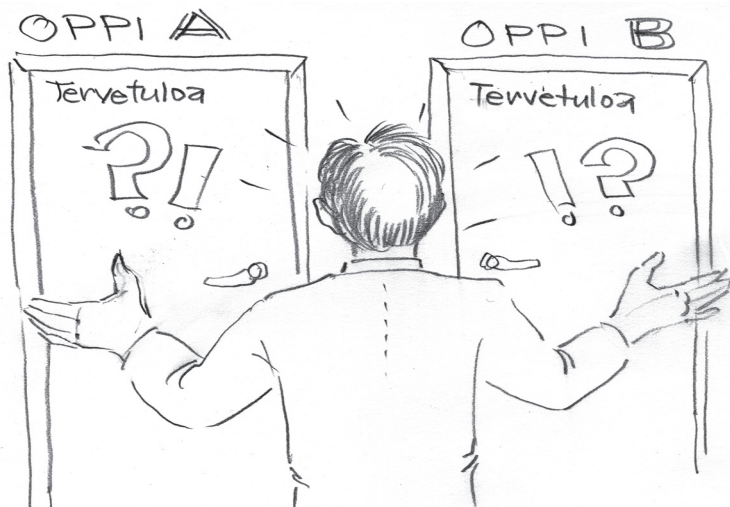
kunnan oikeus tai pastorin virkaan vihkiminen olisivat siitä riippuvaisia.

4. Järjestyskysymyksiä

Uusi piispahanke herättää joitakin järjestyskysymyksiä. Julkisuudessa olevien tietojen mukaan on todennäköistä, että sekä piispa että suurin osa hänet valinneista henkilöistä ovat kansankirkon jäseniä. Piispan valintaprosessiin osallistumalla he jossain mielessä käyttävät kirkollista valtaa. Kuitenkin he ainakin voivat käyttää kirkollista äänioikeutta ja asemansa puolesta mahdollisesti muitakin valtaa myös kansankirkon tavanomaisessa toiminnassa. Koska piispahanke ilmentää opillista eroa kansankirkon tavanomaiseen toimintaan nähden, on tällaista mahdotonta pitää oikeana.

Kun uskonnonvapauslaki joiltain osin muuttui 2003, tuli niin sanottu kaksoisjäsenyys mahdolliseksi. Maallisen esivallan puolesta ihminen siis voi olla kahden tai useammankin eri oppia tunnustavan uskonnollisen yhdyskunnan jäsen. Seurakunnilla on kuitenkin oikeus säännöissään mainita, että se ei salli jäsentensä olevan muiden uskonnollisten yhdyskuntien jäseniä.

STLK:n nykyisissä säännöissä esitetään mainitunlainen kaksoisjäsenyys. Asian perustelu nousee uskon ja tunnustuksen luonteesta. Luterilainen usko ja tunnustus merkitsevät sitä, että muita uskoja ja tunnustuksia ei pidetä oikeina eikä niitä seurata. Siksi sellainen ajatus, että luterilaiseen tunnustukseen pitäytyvä ihminen käyttäisi seurakunnallista valtaa opillisesti vastakkaisissa yhteyksissä, on seurakunnille vieras.

Kysymys seurakunnallisen vallan käyttämisestä ja kaksoisjäsenyyden sallimisesta tai kieltämisestä voivat tuntua virallisen luonteisilta asioilta. Kuitenkin syvemmin tarkasteltuna näillä asioilla on tekemistä uskon perustuksen, Kristuksessa ja hänen sanassaan pysymisen kanssa. Kyse on siitä, osallistummeko vain sellaiseen seurakunnalliseen toimintaan, jossa tunnustaudutaan puhtaaseen evankeliumiin vai myös sellaiseen, jossa sallitaan Jumalan sanalle vastakkaisia oppeja.

Jumala on järjestyksen Jumala. Hän sanoo seurakunnalliseen toimintaan liittyen: *“Kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä.”* (1 Kor. 14:40) Tämä ohje kehottaa ulkonaiseen järjestykseen. Erityisen tärkeää on valvoa järjestystä siinä mielessä, että johdonmukaisuus opissa säilyy ja vahvistuu. Osa tätä on varoa antamasta sellaista käsitystä, että edistettäisiin sekaoppista toimintaa. Järjestystä tässä mielessä on valvottava päivittäisestä omakohtaisesta Jumalan sanan käyttä-

misestä kirkon viralliseen päätöksentekoon asti.

5. Lopuksi

Eräs seurakuntiemme elämää seuraava henkilö ilmeisen hyvää tarkoittain ehdotti, että tunnustaisimme valittavan piispan ja alkaisimme toimia hänen yhteydessään. Yllä olevat asiat kuitenkin osoittavat, että näin emme voi tehdä. Piispan valinnan taustalla on erityisesti opilliseen yksimielisyyteen ja kirkolliseen yhteyteen liittyviä kysymyksiä, joista olemme selvästi eri kannalla Luther-säätiöön verrattuna.

Voi olla, että elämme nyt murroskautta ja kirkollinen elämä muutaman vuosikymmenen päästä on olennaisesti erilaista kuin nykyään. Jotta muutoksen suunta voisi olla myönteinen, olisi tärkeää, että tottumus monenlaisten oppien rinnakkaineloon samassa kirkollisessa yhteydessä poistuisi. Yksimielisyys opissa on Jumalan sanassa ja luterilaisessa tunnustuksessa aivan keskeinen periaate.

Kimmo Närhi

Jumalan palveleminen elämän aikana tuottaa suuren hyödyn

“Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen lain mukaan, olivat täytyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin asettaaksensa hänet Herran eteen - niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa: “Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi” - ja uhrataksensa, niinkuin Herran laissa on säädetty, parin metsäkyyhkysä tai kaksi kyyhkysenpoikaa. Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällänsä. Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran Voidellun. Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan, otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi: “Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.” Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.” Luuk. 2:22-32

Kalliit kristityt Vapahtajassa Jeesuksessa Kristuksessa! Jumalan sana opettaa, että jokainen, joka katumuksessa ja uskossa tulee Herran Kristuksen luokse, saa rauhan ja autuuden. Ilman mitään rajoitusta Vapahtaja sanoo: “Tulkaa minun tyköni kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.” (Matt. 11: 28) Onpa ihminen sitten sellainen, joka Timoteuksen tavoin lapsuudestaan saakka tuntee pyhät kirjoitukset ja uskoo niiden mukaan tai sellainen kuin ristiriitainen, joka viime hetkinään uskoi Jeesukseen, hän tulee otetuksi perille taivaan autuuteen. Tämä tosiasia teroittaa meille Jumalan armon lohdullisuutta ja varmuutta itseämme ajatellen. Se teroittaa myös sitä, että kun Jumalan armoa julistetaan, sen saa autuudekseen jokainen ottaa vastaan.

Tekstimme antaa meille erityisen syyn tarkastella sitä suurta hyötyä, joka koituu uskossa vaeltamisesta koko elämän ajan. Esimerkki tästä on Simeon temppelissä. Hän oli hurskas ja jumalinen mies, kaikesta päätellen ollut sellainen jokseenkin koko elämänsä. Hänelle elämä oli ollut Israelin lohdutuksen odottamista, siis luottamista luvattuun Vapahtajaan. Edessä oleva kuolema oli hänelle rauhaan me-

nemistä Jumalan sanan mukaan. Tällaisesta elämän mittaisesta turvaamisesta Herraan on suuri hyöty tai montaakin hyötyä. Voimme tarkastella niitä kolmesta näkökulmasta: 1) Uskossa vaeltava voi olla varma, että hän perii autuuden, 2) Uskossa vaeltava on jo saanut voiton katkerasta kuolemasta ja 3) Uskossa vaeltava näkee kuoleman läpi iankaikkisen autuuden.

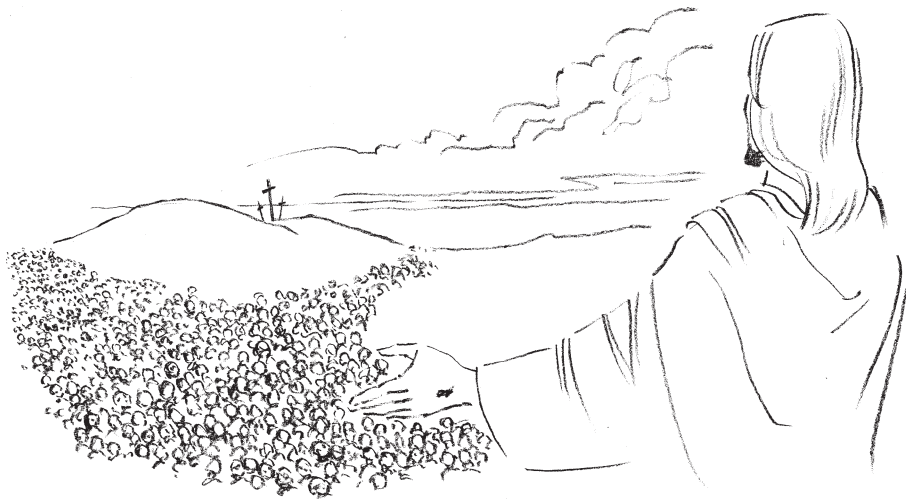
1. Varmuus autuudesta

On suuri hyöty siitä, että omistamme varmuuden autuaallisesta kuolemasta. Silloin olemme valmiit joka hetkenämme siirtymään autuuteen. Tätä koskee rukous: "Varjele meitä pahasta äkillisestä, katumattoman kuolemasta." Joka vaeltaa uskossa, siirtyy autuuteen, milloin kuolema sitten tulee. Äkillinenkään kuolema ei ole pelottava asia. Joka Vapahtajaan turvaa, voi omistaa autuuden niin kuin Stefanus, joka lähti tästä elämästä voimensa päivinä. Hän oli esikuva, joka antoi uskon todistuksen eläessään ja myös kuolemansa hetkellä. Uskon varmuudessa hän lähti ja nautti sitä suurta hyötyä, jonka usko antoi. Äkillinen kuolema uskovalle tulleen ei ollut paha vaan autuaallinen siirtyminen tai-vaaseen.

Esikuvallinen, vaikka toisenlainen on myös Simeon. Ikää oli kertynyt paljon. Uskon asia oli kirkkaana mielessä. Ei tarvinnut huolehtia epävarmuudesta, vaan edessä ollut kuolema tuotti rauhan.

Onhan sinulla tällainen rauha ja mieli, että tahdot uskossa ja varmuudessa turvata Vapahtajaasi? Tämä on huomionarvoinen asia. Moni voi luottaa omaan voimaansa ja ajatella, ettei kuolema vielä tule. On niitä, jotka lykkäävät parannusta ja ajattelevat, että uskon asia voidaan selvittää joskus myöhemmin. Mutta silloin ollaan pettävällä perustalla. Kuka tietää, näkeekö huomista päivää? Ei kukaan. Kuka tietää, kuinka kauan tämä maailma pysyy? Ei kukaan. Jumalan sana ei turhaan varoita: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, alkää paaduttako sydämiänne." (Hebr. 4:7) On aivan totta, että jos ihminen turvaa Herraan vaikka viimeisellä hetkellään, hän saa syntinsä anteeksi. Mutta totta on myös se, että joka hylkää Jumalan sanan elämänsä kuluessa, sen pitkinä vuosina, on suuressa vaarassa, ettei käänny edes viimeisellä hetkellään.

Turvaa siis Herraan nuoruuden vuosina, aikuisuudessa, vanhuudes-

sa, mikä tilanteesi sitten onkin. Silloin saat sen lohdutuksen, että kuolemasi on autuaallinen. Saat, niin kuin Simeon, mennä rauhaan.

2. Herraan turvaava omistaa voiton kuolemasta

Mihin sitten perustuu tuo varmuus ja autuus, jonka perusteella voimme omistaa turvan jopa kuoleman edessä? Ajatellaanpa kahta vastakohtaa.

Millainen on sen osa, joka on elänyt ilman uskoa synnin tiellä? Voimien vähetessä ja kuoleman koittaessa synnit nousevat kauhistamaan, omatunto syyttää häntä. Mihin hän voisi turvata? Mihin paeta, missä ei Jumala häntä näkisi? Ei ole turvapaikkaa, vain hirveä

tuomion odotus. Epäuskaisella ei ole mitään, minkä hän saisi turvakseen synnin ja kuoleman vastapainoksi. Tilanne on kuin omaisuuteensa luottaneella rikkaalla miehellä, jonka sielu vaaditaan pois. Eivät maalliset aarteet voi häntä pelastaa. Toivottomuus on sen osa, joka käy kuolemaan ilman uskoa.

Aivan toisenlainen on sen osa, joka turvaa Herraan. Hän saa lohdutuksen Simeonin sanoista: "Minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmentyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille." (Luuk. 2:32)

Minun silmäni, sanoi Simeon, siis jokaisen uskova uskon silmät, ovat

näheet Jumalan autuuden. Vapahtajan, joka on tullut kaikille kansoille valkeudeksi ja kirkkaudeksi. Nämä ilmaiset tarkoittavat sitä, että Kristus on tullut syntien anteeksiantamukseksi jokaista varten.

Kynttilänpäivän aihe viittaa Kristuksen maailmaan tulemiseen. Aiheensa puolesta se siis liittyy jouluun. Tässä tekstissä korostuu se, että hän tuli lain alaiseksi. Hänen puolestaan uhrattiin lain säätämät uhrin. Tämä oli yksi osa sitä, mistä apostoli Paavali kirjoitti: *“Kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.”* (Gal. 4:4,5) Vapahtaja tuli täyttämään lain vaatimukset meidän edestämme ja antamaan itsensä uhriksi meidän syntiemme tähden. Tästä syystä hän on synnin ja kuoleman voittaja. Joka häneen uskoo, omistaa voiton synnistä ja kuolemasta. Minkä sinä olet rikkonut, on Jumalan Poika antanut anteeksi. Sinä olet ansainnut kuoleman, mutta Jumalan Poika on noussut kuolleista ja avannut tien iankaikkiseen elämään.

Tämä voitto kuolemasta on jokaisen uskovan osa. Se pelastaa jokaisen Kristukseen turvaavan, senkin, joka on vaeltanut pitkään ristin vihollisena, mutta nyt siihen turvautuu. Uskossa Jeesukseen olet vapaa tuomiosta ja taivaskelpoinen.

3. Uskova näkee kuoleman läpi iankaikkiseen autuuteen

Simeon näki Jeesuksessa Jumalan autuuden, pakanoiden valkeuden ja Israelin kirkkauden. Tämän johdosta hän myös sanoi: “Sinä lasket palvelijasi

rauhaan menemään.” Tämä rauhan tie ja päämäärä on kaikille uskoville sama. Autuuteen ja rauhaan on päässyt ristin ryöväri, jonka elämä oli täynnä rauhattomuutta omien syntien tähden. Samassa autuudessa on Paavali, joka myös eli monen rauhattomuuden keskellä, ensin sen tähden, että seurasi teko-oppeja ja vainosi seurakuntaa, sitten sen vastustuksen tähden, jota hän sai kokea evankeliumia julistaessaan. Rauhassa ovat Maria Magdaleena, monen halveksima nainen. Samassa rauhassa on Maria, Herran äiti, jonka uskollisuutta syystäkin arvostetaan. Sinne rauhaan tähysi myös Simeon.

Sinäkin saat katsoa kuoleman läpi iankaikkiseen rauhaan ja iloon, vieläpä samasta syystä kuin nuo mainitut henkilöt. Autuudessa ovat synnit poissa. Ei ole omia syntejä, ei uskon taistelua, ei lankeemuksia eikä niiden seurauksia. Ei ole Jumalasta pois kääntynyttä maailmaa, joka hyökkäisi evankeliumia vastaan. On vain rauha ja ilo, kun saamme katsoa Jumalaa kasvoista kasvoihin.

Seuraa siis kaikkien pyhien esikuva. Pidä usko Vapahtajaan kaikkea kalliimpina. Seuraa hänen sanaansa joka päivä ja elä siitä. Silloin saat omistaa kaikki ne lahjat, joiden omistamisesta Simeon on esikuva: meidän ei tarvitse pelätä äkillistä katumatoman kuolemaa, omistamme voiton kaikesta synnistä ja kadotuksesta Jeesuksen tähden ja saamme katsoa tämän elämän perästä koittavaan iankaikkiseen autuuteen. Amen.

Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Vapahtajassa Kristuksessa Jeesuksessa.

Amen.

Kimmo Närhi

Alkusana Kristityn tunnusmerkeistä

jatkoa viime numerosta –

Niinkuin ihminen ennen uskoontulemistä on opinasioissa pimeä ja taas uskoon tultuaan niissä selkiää kuin valoisaan päivään, niin häneen myös vaelluksen asioissa soveltuvat nämä apostoli Paavalin sanat: “Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina – sillä kaikkalainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valon hedelmä – ja tutkikaa, mikä on mieluista Herralle” (Ef. 5:8-10). – Vaikkakin uskovaisessa ihmisessä hänen uskoon tultuansakin on turmeltunut luonto – “vanha ihminen” – jäljellä kuolemaansa saakka ja vaikka hän joka päivä tekee syntiä ajatuksin, puhein, töin, niin on sittenkin olemassa selvä ero ihmisen vaelluksenkin asioissa ennen uskoontulemistä ja sen jälkeen. Jollei siinä mitään eroa ole, niin on kyseessä joko pelkkä pääntieto tai sitten aivan suuri tietämättömyys Jumalan lakiin nähden.

Tämä vaelluksen erilaisuus epäuskon ja uskon tilassa ilmenee m.m. niissä sanoissa, jotka apostoli Paavali kirjoittaa Rooman kristityille (6 luku) kehoittaessaan uskovaisia uuden ihmisen mukaiseen vaellukseen uudessa elämässä (j. 4). Hän sanoo: “Sillä niin kuin ennen annoitte jäsenenne saastaisuutta ja vääryyttä palvelemaan vääryyteen, samoin nyt antakaa jäsenenne vanhurskautta palvelemaan pyhitykseen” (j. 19). – Ennen oli heidän tiensä viittoina saastaiset ja vääryyden tahrimat teot. Silmät, korvat, kieli, kädet,

Luterilainen tammikuu 1928

jalat ja muut ruumiin jäsenet palvelivat saastaisuutta ja vääryyttä, aivanpa siinä määrin, että apostoli sanoo: “olitte vapaat vanhurskaudesta” (j. 20). Ihminen, joka on synnin palvelija, haluaa vapaasti saada pahuuttansa noudattaa ja vihaa Jumalan lain nuhdetta ja ojenusta. Mutta tuo synnin palvelus ei ollut vailla seurauksia: “Minkä hedelmän tuosta silloin saitte? Sellaisen, jota nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema” (j. 21). Kaikki synti on häpeällistä, kun taas kaikki oikeat ja puhtaat teot ovat kunniallisia. Ei ainoastaan häpeällistä ihmisten edessä, vaan myös ja ennen kaikkea Jumalan edessä – häpeällistä iankaikkisesti. “Synnin palkka on kuolema”.¹ Kuinka kauhea onkaan epäuskon tie ja murheelliset sen merkit: jäsenet palvelevat vääryyttä ja saastaisuutta, synnin palveluksessa ollaan vapaita vanhurskaudesta, hedelmät ovat häpeällisiä, lopuksi iankaikkinen kadotus. Näin selostetaan roomalaisten kristittyjen tilaa sellaisena kuin se oli ennen – epäuskossa.

“Samoin nyt antakaa jäsenenne vanhurskautta palvelemaan pyhitykseen” (j. 19), kirjoittaa apostoli samassa yhteydessä. Nyt – uskossa ollen –

osoittakoot kristityt uskoansa hedelmässä, joista heitä tunnetaan. Kun he uskon kautta Kristukseen ovat saaneet syntinsä anteeksi, ovat "synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet" (j. 22), niin he haluavat vanhurskautta palvella ja kaikkea syntiä vastustaa. Luther lausuu: "Tehkää nyt päinvastoin (kuin ennen), teidän oman ymmärryksenne ja oikeutenne mukaan; kun te ennen mielellänne olette katselleet, kuulleet ja puhuneet sitä, mikä on häpeällistä ja epäsiiveellistä eli olette siihen pyrkineet ja sitä himoineet kaikessa teidän tekemisessänne ja jättämisessänne ja olette ruumiilla palvelleet siivettömyyttä, niin koskekoon nyt silmiinne ja korviinne, kun täytyy nähdä ja kuulla sellaista, paetkoon koko ruumis sitä ja olkoon puhdas sanoissa ja töissä; samaten palvelkoot myöskin kaikki jäsenet ja koko ruumiin tekeminen ja jättäminen vanhurskautta" (Room. kirjeen selitys s. 63), Jumalan tahdon kristityt tuntevat kymmenistä käskyistä, jotka heille ovat nyt mieluisia vaelluksen ohjeita, joita he tutkivat ja joitten mukaan he itseään koettelevat. Kuinka suuri muutos olikaan Rooman kristityissä tapahtunut: "Mutta kiitos Jumalalle ettette enää ole synnin palvelijoita, vaan että nyt olette tulleet sydämistänne kuuli-aisiksi sille opin perusmuodolle, johon olette johdatetut, ja että synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi" (j. 17-18). – Ja seuraus on suloinen mainita: "teillä on hedelmänne pyhyyteen ja lopuksi iankaikkinen elämä." (j. 22). Tähän huomauttaa Luther: "Eikö siis ole parempi olla vapaa synnistä ja sen palveluksesta sekä palvella vanhurskautta? Silloinhan ei

teidän milloinkaan tarvitse hävetä eli kärsiä vahinkoa, vaan saatte hyvän, iloisen omantunnon Jumalan ja koko luomakunnan edessä ja tulette sen kautta pyhiksi, se on, varmasti vakuutetuiksi siitä, että te palvelette Jumalaa, ja olette hänen omansa; sekä sitä paitsi saatte runsaan, katoomattoman palkan, joka on iankaikkinen elämä" (Room. kirjeen selitys s. 65). – Kuinka hyvä onkaan uskon tie ja jalot sen merkit: jäsenet palvelevat vanhurskautta, ollaan synnistä vapautettuja ja Jumalan palvelijoita, tuotetaan hedelmiä pyhyyteen ja lopuksi iankaikkinen elämä.

Kun Sauluksesta oli tullut Paavali, sanottiin hänestä: "meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sen uskon evankeliumia, jota hän ennen hävitti" (Gal. 1:23). – Kun Paavali pyytää Filemonia ottamaan jälleen luoksensa entisen orjansa, Onesimon, niin hän kirjoittaa hänestä näin: "tuon sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt (hänen tultuaan uskoon) sekä sinulle että minulle hyödyllisen" (File. 11). – Kun Pietari oli noussut lankeemuksestaan, tunnusti hän kuolemaansa asti Herran Kristuksen nimeä. – Ryöväri ristillä uskoon tultuaan ääneen tunnustautui Kristukseen ja nuhteli pilkkaajaa. – Sakkeus oli valmis – uskoon tultuaan – antamaan puolet omaisuudestaan köyhille ja antamaan nelinkertaisesti niille, joilta hän oli liikaa ottanut veroja. – Ja tällaisen luettelon jatkoksi sosisivat kaikki pimeydestä valoon tulleet, jotka murheella ja huolella muistavat sitä, mitä he ennen olivat, mutta Jumalaa kiittäen ilolla huomaavat, mitä he nyt ovat, nim. uskon kautta Kristukseen vanhurskaita, Jumalalle otollisia, autuaita taivaan perijä.

Samalla kun tällaiset tässä mainitut

kristittyjen tunnusmerkit antavat meille aihetta vakavaan itsetutkisteluun, jolla myös tahdomme varustautua alkaneen vuoden varalle, niin sen itsetutkistelun tarkoitus ei ole saattaa Kristukseen uskovia heikkoja armolapsia epäilemään armontilassa olemistaan, vaan se tahtoo horjuttaa lihallisesti varmoja, synninpalvelijoita heidän kadotukseen johtavassa menossaan ja myös olla varoituksena ja kehoituksena valvomiseen kaikille uskovaisille sekä vahvistaa ”vanhurskauden palvelijoita” tiellä iankaikkiseen elämään. Uskovaisissakin vielä asuvan ”vanhan ihmisen” tähden ovat nämä kehoitukset kaikille tarpeellisia, sillä kyllä niitäkin on ollut ja on, joihin aikanaan ovat sopineet kristityn tunnusmerkit, mutta jotka sittemmin ovat langenneet pois – valosta pimeyteen, kuuliaisuudesta tottelemattomuuteen, kunniasta häpeään, hyvästä omastatunnosta kalvaan rauhattomuuteen. Horjuvia kristityitä varoitetaan Raamatussa esim. tähän tapaan: ”muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valon saatuanne, esitte monien kärsimysten taistelun, kun toiselta puolen häväistyksin ja ahdistuksin olitte maailman pilkaksi asetetut, toiselta puolen taas jouduitte osallisiksi niiden kärsimyksiin, joiden kävi samalla tavalla. — Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on suuri. Sillä te tarvitsette kärsivällisyyttä tehdäkseenne Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä on luvattu. — Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois itsellensä kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi” (Hepr. 10:32-39). – Ja taas toiselta puolelta on Jumala armovälikappaleittensa kautta vahvistava

oikeata uskoa, vaikka sitä olisi vain ”kipunan” verran, kuten Tunnustuskirjoissamme lohdullisesti sanotaan: ”Apostoli sanoo: ’Jumala vaikuttaa teissä sekä tahdon että toimituksen oman hyvän suosionsa jälkeen’, Fil. 2:13, joka sangen suloinen Raamatun lause tuottaa jalon lohdutuksen kaikille jumalisille sieluille, jotka sydämissänsä tuntevat vähänkin kipunaa ja halua Jumalan armoon ja iankaikkiseen autuuteen. Sillä he ovat vakuutetut, että itse Jumala on heidän sydämissänsä ikään kuin pienen liekin sytyttännyt tämän totisen jumalisuuden alun ja että hän heitä suuressa heikkoudessa eteenkinpäin vahvistaa ja auttaa loppuun asti pysymään oikeassa uskossa” (s. 568).

Kunpa Jumala voisi ja saisi sanoa meille itsekullekin – pienelle ja suurelle: ”*Ennen* te olitte pimeys, mutta *nyt* te olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina – ja tutkikaa mikä on miehuista Herralle.”

A. A. W.

.....
¹ Tästä lauseesta kirjoittaa Luther: ”Mutta hän (Paavali) puhuu sillä tavoin juuri niiden harmiksi ja niitä vastaan, jotka väentelevät hänen oppiansa ja sanovat: kas vaan, Paavali saarnaa pelkkää armoa ja lupaa palkan niillekin, jotka syntiä tekevät. Niin tahtoo hän sanoa, kerskaa vain, kyllä sinä palkkasi saat, nimittäin kuoleman ja helvetin tulen; sen voi itse kukin saada, joka sitä haluaapi ja pitää sitä arvokkaana. Kyllä sen tiedät saavasi, odota vain, koska sillä tavalla tahdot evankeliumia selittää, että Jumalan vielä sinulle pitäisi palkkakin maksaa, kun syntiä palvelet. Näin korkeilla lausetavoilla tahtoo hän sitä enemmän peljättää niitä, jotka luulottelevat sellaista ja kuvittelevat mielessään, että voitaisiin palvella Jumalaa myös syntiä tekemällä ja saataisiin siitä vielä palkkakin häneltä.” (Room. kirjeen selitys s. 65)

Voitko antaa itsesi Jeesukselle?

Sielunhädässä oleva ihminen voi kysyä, mitä hänen pitäisi tehdä, jotta hän pelastuisi. Tähän kysymykseen jotkut antavat vastaukseksi, että ihmisen pitäisi antaa itsensä Jeesukselle. Tällä neuvolla usein tarkoitetaan, että ihmisen pitäisi tehdä päätös siitä, että hän alkaisi uskoa Jeesukseen. Onko tämä mahdollista?

Ihminen ei voi antaa itseään Jeesukselle siinä mielessä, että hän tekisi päätöksen uskon tulemisesta. Tämä on mahdotonta kahdesta syystä. Ensiksi perisyntien tähden jokainen on vailla mahdollisuutta omasta voimastaan pelastua. Tästä seuraa, että ihminen ei omasta voimastaan voi uskoa Vapahtajaan. Apostoli Paavali kirjoitti: *“Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on.”* (1 Kor. 2:14) Kolmannen uskonkappaleen selityksessä tämän mukaisesti lausutaan: *“Minä uskon, etten minä oman järkeni voimasta voi Herraani Jeesukseen Kristukseen uskoa eli hänen tykönsä tulla.”*

Toiseksi uskon ja kaikkien sen seurausten omistaminen ylittää kaikki ihmisen omat mahdollisuudet. Merkitseehän usko Vapahtajaan kaikista synneistä vapaaksi tulemistä. Seurausten puolesta se tarkoittaa myös ruumiin ylösnousemusta ja iankaikkista elämää. Nämä asiat ovat verrattomasti suurempia kuin kukaan ihmisen tekemisillään, päätöksillään tai tahtomisillaan voi saada aikaan.

Isä on antanut uskovat Jeesukselle

Uskovan sielun turvana on paljon suurempi asia kuin omat päätökset. Jeesus sanoi niistä, jotka uskovat häneen: *“Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä.”* (Joh. 10:27-29)

Uskosi Vapahtajaan ja se, että olet hänen omansa, perustuu siihen, että Isä Jumala on tämän uskon sinulle antanut. Tähän uskoon liittyy Jeesuksen sanojen kuuleminen. Hänen evankeliuminsa ravitsee sielun. Ihmissanat sitä eivät voi tehdä. Uskosi Vapahtajaan merkitsee myös iankaikkisen elämän ja pelastusvarmuuden omistamista. Kaikki tämä on verrattomasti suurempaa kuin kukaan ihminen koskaan voi tehdä.

Luterilainen tunnustus lausuu pelastuksesta: “Edelleen opetetaan, ettemme omalla ansiollamme, tekemisellämme ja hyvittämisellämme voi Jumalan edessä saavuttaa syntien anteeksiantamusta ja vanhurskautta, vaan että me saamme syntien anteeksiantamuksen ja tulemme vanhurskaiksi Jumalan edessä armosta, Kristuksen tähden, uskon kautta, uskoessamme, että Kristus on kärsinyt meidän edestämme, ja että meille annetaan synnit anteeksi ja vanhurskaus ja iankaikkinen elämä lahjoitetaan hänen tähtensä.” (Augsburgin tunnustus, 4. uskonkohta)

Jumala käyttää uskon synnyttämisessä armonvälineitä. Luterilainen tunnustus jatkaa vanhurskautta koskevan opinkohdan jälkeen: “Tällaisen uskon saamista varten Jumala on asettanut saarnaviran ja antanut evankeliumin ja sakramentit. Näiden, kuin välineiden kautta ikään hän antaa Pyhän Hengen, joka, missä ja milloin tahtoo, vaikuttaa uskon niissä, jotka kuulevat evankeliumia, joka opettaa, että meillä, jos sen uskomme, on armollinen Jumala Kristuksen ansion kautta eikä oman ansiomme kautta. Näin tuomitaan kasteenuusijat ynnä muut, jotka opettavat, että me omalla valmistumisellamme ja tekemisellämme, ohi evankeliumin ulkonaisen sanan saamme Pyhän Hengen.” (Augsburgin tunnustus, 5. opinkohta)

Miten Isä siis on antanut sinut Jeesukselle? Tämä tapahtui pyhässä kasteessasi, jossa Jumalan Sanan todistuksen mukaan olet saanut syntien anteeksiantamuksen: *“Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen, vedellä pesten, sanan kautta.”* (Ef. 5:25,26) Vapahtaja antoi itsensä kuolemaan meidän ihmisten edessä ja syntien anteeksiantamuksen puhdistuksen hän on lahjoittanut omansa vedellä pesten eli kasteessa.

Samassa syntien anteeksiantamuksen tarkoituksessa hän myös antaa sinun jatkuvasti kuulla evankeliumin sanaa. Anteeksiantamus on pääkohta myös Herran pyhän ehtoollisen sakramentissa, sillä siinä saadaan hänen ruumiinsa ja verensä, jotka hän on antanut ja vuodattanut syntien anteeksiantamiseksi.

Kun siis tahdot omistaa sielunrauhan ja varmuuden armosta, turvaa niihin asioihin, jotka Jumala on autuudekseen antanut. Hän antoi Kristuksen Vapahtajaksesi. Hänen armonsa hän on tuonut ja tuo sinulle kasteessa, sanassa ja ehtoollisessa. Näiden välineiden kautta hän on ottanut sinut lapsekseen ja pitää sinut omanaan.

Voitko tuoda syntisi Jeesukselle?

Välistä kuulee käytettävän sanontaa, että ihminen voi tuoda vain syntinsä Jeesukselle. Jos tätä sanontaa käytetään siinä tarkoituksessa, että syntistä ihmistä ke-

hotetaan uskomaan Jeesukseen, on sanonnan tarkoitus hyvä. Merkitys on silloin sama kuin laulun kehotuksessa: *“Syntisenä syntisparka, usko Herraan Jeesukseen.”* (Siionin kannel 1961, 258:1)

Raamatun lohdutus Kristuksen armotyön nojalla on kuitenkin vielä paljon syvempi kuin kehotus viedä synnit Jeesuksen luo. Profeetta Jesaja lausui Vapahtajasta: *“Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.”* (Jes. 53:6)

Luther lausui näihinkin sanoihin viitaten: *“Jos Kristus kantaa maailman synnin, hän todistettavasti on syntinen, jopa hän on ainoa syntinen. Sillä Pyhä Henki ei vitsaile, kun hän sanoo profeetan kautta: ‘Herra heitti hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme, ja Johanneksen kautta: ‘Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin’ (Joh. 1:29). Nyt se, joka uskoo, että hänen ja koko maailman synty on rakkaan Herran päällä, että hän tuli sen tähden kastetuksi, naulittiin ristiin ja siellä vuodatti kalliin verensä meidän tähtemme, että hän, syntien yksi ainoa kantaja ja sovittaja, voi tällä tavalla puhdistaa meidät synnistä, pelastaa ja pyhittää meidät – sillä, joka uskoo tämän, on syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä; ja Kristuksen kaste, risti ja veri tulevat hänen omakseen. (SL 7, 692,693)*

Siitä, että syntimme olivat Jeesuksen päällä, opettaa myös apostoli Paavali: *“Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.”* (2 Kor. 5:21) Jeesus tehtiin synniksi juuri siten kuin profeetta Jesaja ennusti: hänelle luettiin syyksi meidän velkamme.

Raamattu opettaa syntiemme anteeksiantamuksen varmuudesta myös seuraavalla tavalla: *“Kuka on Jumala, niinkuin sinä olet, joka annat pahat teot anteeksi ja käyt ohitse perintösi jäännöksen rikosten? Ei hän pidä vihaa iäti, sillä hänellä on halu laupeuteen. Hän armahtaa meitä jälleen, polkee maahan meidän pahat tekemme. Kaikki heidän syntinsä sinä heität meren syvyyteen.”* (Miika 7:18,19)

Evangeliumi on ilmoitus syntien anteeksiantamuksesta. Raamattu teroittaa tätä sielujen autuudeksi muun muassa yllä mainituin tavoin. Synnit luettiin Kristukselle ja hän otti ne pois. Jumala polkee pahat teot maahan ja heittää ne meren syvyyteen. Kaikki tämä perustuu jo tapahtuneeseen Kristuksen armotyöhön, jossa koko maailman syntivelka on sovitettu. Valtava lohdutus!

Miksi autuuden opissa on oltava tarkka?

Välistä kysytään, miksi evangeliumin opissa on oltava tarkka niin, että toisenlaiset opit suljetaan pois. Aiheemme äärellä kysytään välistä, onko haittaa siitä, jos ihmisiä kehoitetaan tekemään päätös alkaa uskoa Jeesukseen.

Tarkkuus asiassa on välttämätöntä kolmesta syystä. Ensiksi ihmisellä ei ole kykyä oman päätöksensä nojalla uskoa Jeesukseen. Kehotus sellaiseen johtaa näin ollen harhaan ja synnyttää luuloteltua ihmisperäistä uskoa.

Toiseksi Jumalan sana selvästi ilmoittaa, että Jumala synnyttää uskon armonvälineiden kautta. Tämä oikea oppi johtaa oikean lohdutuksen löytämiseen ja uskon varmuuteen.

Kolmanneksi on vakava käytännöllinen syy. Omaan päätökseen perustuva usko ei auta hädän hetkellä. Eräs tuttavani oli sairaalassa katsomassa ystäväänsä tai sukulaistaan. Viereisellä vuoteella oli mies vakavasti sairaana ja kovissa tunnontuskissa. Hänen oli vaikea uskoa, että Jumala olisi hänelle armollinen. Hänenkin luonaan oli vierailijoita. Heillä oli sellainen oppi, että ihminen ratkaisullaan voisi päättää uskostaan ja autuudestaan. Sairaalla miehellä oli Raamattu, johon oli lisätty joitakin sivuja. Yhdellä lisätyllä sivulla oli miehen oma allekirjoitus vuosikymmenien takaa. Tällä allekirjoituksellaan mies oli muka vahvistanut lisätyn tekstin siitä, että hän on ottanut Kristuksen Vapahtajanaan vastaan. Vierailijat lohduttivat miestä tämän omaan allekirjoitukseen vedoten.

Karmeampaa tilannetta on vaikea kuvitella. Käsillä oli Raamattu täynnä Jumalan sanan todistusta Vapahtajasta, joka on tuonut syntien anteeksiantamuksen.

Sielunhädässä olevalle tarjottiin lohdutukseksi hänen omaa nimeään, jonka hän oli samojen kansien väliin kirjoittanut.

En tiedä, miten asia päättyi. Tällaisenaankin tapaus on järkyttävä muistutus siitä, kuinka tärkeää on pitää kiinni evankeliumin opista. Autuus perustuu siihen, että Jeesus on sovittanut koko maailman syntivelan. Tämän armon Jumala antaa syntisten omaksi armonvälineissä, ja näin synnyttää ja vahvistaa uskoa.

Mitä tarkoittaa itsensä antaminen uhriksi Jumalalle?

Autuuden asiassa olemme yksin sen varassa, mitä Jumala on hyväksennyt tehnyt, minkä hän sanassaan ilmoittaa ja sakramenteissa jakaa. Tämä on lohdullinen ja varma oppi, sillä näin autuutemme perustuu yksin Jumalan tekoihin.

Miten tätä taustaa vasten on sitten ymmärrettävä apostoli Paavalin kehoitus: *“Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järkevin jumalanpalveluksenne.”* (Room. 12:1)?

Tämän käsittämiseksi on otettava huomioon evankeliumin opin samoin kuin Roomalaiskirjeen järjestys. Apostoli on edellä esittänyt tarkoin evankeliumin ja sen, että pelastus omistetaan yksin uskon kautta ilman lain tekoja. Tässä kohden hän ei enää puhu autuuden saamisesta, vaan antaa kehoituksia kristilliseen elämään. Ainoa peruste, motiivi ja voimanlähde tähän on Jumalan armahtava lapeus, niin kuin apostoli sanookin. Uskosta siis seuraa hyviä tekoja, joista apostoli puhuu kehottamalla uskovia antamaan itsensä Jumalalle otolliseksi uhriksi. Tämä tarkoittaa Jumalan palvelemista elämässä.

Raamatussa on monia esimerkkejä ihmisistä, jotka elämässään palvelivat Vapahtajaa. Paavali itse oli entinen väkivallantekijä, mutta uskoon tultuaan palveli Herra. Maria sai kuulla tulevansa Vapahtajan äidiksi ja lausui: *“Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan.”* (Luuk. 1:38) Marian elämässä tämä tarkoitti tärkeimmässä mielessä uskoa siihen, että Jeesus hänen kohdussaan oli hänenkin Vapahtajansa. Käytännön elämän kannalta se tarkoitti suostumista suureen vaivaan, häpeään ihmisten edessä ja moniin vaaroihin. Tämä oli uskon perustalle rakentuvaa itsensä uhraamista.

Tällaiseen uskolliseen, joskus vaivalloiseen ja vaaralliseenkin Jumalan käskyjen mukaiseen kilvoitteluun, Jumalan ja lähimmäisen palvelemiseen on jokainen uskova kutsuttu. Tässä tarkoituksessa apostoli kehottaa antamaan itsensä uhriksi Jumalalle.

On kuitenkin huomattava tarkoin ero, joka on Vapahtajan uhrin ja meidän kilvoittelumme välillä. Uskovan paraskin kilvoittelu ja itsensä uhraaminen on vajavaista ja synnin tahraamaa. Vapahtajan uhri on täydellinen ja tuottaa sielun autuuden. Usko kohdistuu yksin siihen. Näin pelastuksen perustus ja uskon varmuuden tae on yksin Kristuksen uhri meidän edestämme.

Ehtoollisyhteys merkitsee yhteisen uskon tunnustamista

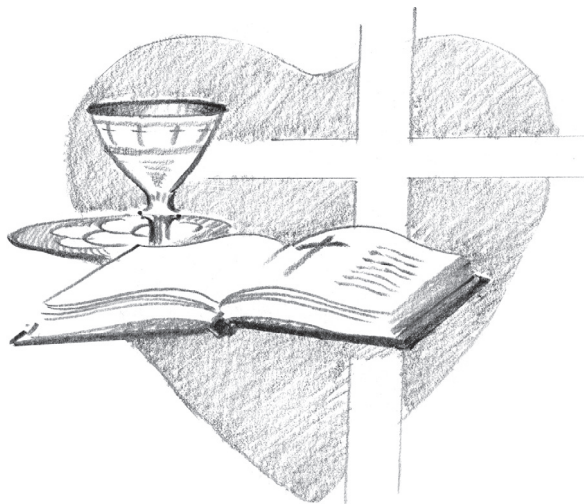
Seurakunnissamme on käytössä ns. sisäisen ehtoollisen käytäntö. Se merkitsee, että jaamme ehtoollisen ainoastaan seurakuntiemme ja sisarseurakuntiemme konfirmoiduille jäsenille.

Nykypäivänä tämä käytäntömme herättää kysymyksiä. Tämä on ymmärrettävää siltä kannalta, että nykyään kansankirkossa ja hyvin monissa kirkoissa on avoin ehtoollinen, jolloin käytännössä jokainen jumalanpalvelukseen osallistuva voi tulla ehtoolliselle. Käytäntömme perusteeksi voidaan viitata historiaan. Kristikunnan varhaisina vuosisatoina ehtoollisyhteys ja seurakuntayhteys kulkivat käsi kädessä. Uskonpuhdistuksen myötä syntyneet luterilaiset seurakunnat pitivät kiinni siitä, että ehtoollista vietettiin vain samaa oppia tunnustavien kesken. Luther kauhistui kuullessaan siitä, että jotkut pastorit sallivat eri oppeja tunnustavien kokoontuvan yhteiseen ehtoollispöytään ja piti tällaisia pastoreita vastuuttomina. Tämän historiallisen taustan heijastumana vielä viime

vuosisadan alkupuolella ainakin paikoin kansankirkossa oli käytössä ripikirjoitus, mikä merkitsi sitä, että yhteinen ehtoollinen ja seurakuntayhteys kuuluivat yhteen.

Nykyisin yleiseksi käytännöksi muodostunut avoin ehtoollinen on siis uudehko asia kristikunnan historiassa. Tämä jo sinänsä herättää kysymyksen, onko kysymys syvemmästä asiasta kuin uudesta käytännöstä. Sinänsä kuitenkin pelkät historialliset asiat eivät ratkaise sitä, onko jokin asia oikein vai väärin. Näin myös siinä, että seurakunnissamme on sisäinen ehtoollinen, on kysymys suuremmasta asiasta kuin siitä, että haluaisimme seurata vanhaa tapaa vain sen pitkän historian vuoksi.

Yhteiselle ehtoolliselle kokoontuminen merkitsee saman opin tunnustamista. Uskonpuhdistaja Martti Luther opetti tästä asiasta: "Vaikka myös evankeliumi pitää kristittyjä yhdessä ja vaikuttaa yksimielisyyttä, tekee ehtoollinen tätä vielä enemmän, sillä siinä jokainen kristitty julkisesti omasta

puolestaan tunnustaa, mitä hän uskoo. Siinä niiden, joilla on erilainen usko, tiet erovat, ja ne, joilla on sama usko, joiden toivo ja sydän Herraa kohtaan ovat samantaiset, kohtaavat toisensa.” (SL 13a, 304)

Kun emme pidä oikeana sitä, että eri oppeja tunnustavien kirkkojen jäsenet nauttivat yhdessä ehtoollista, emme kuitenkaan sitä sano, etteikö muissakin kirkkoissa ole Vapahtajan omia. Evankeliumin vaikutuksesta varmasti on, ja evankeliumilla heidän uskoaan tulee vahvistaa. Kuitenkin se, että eri oppeja sallitaan, on Jumalan tahdon vastainen asia ja myös uskon kannalta vaarallista.

Mitä Jumalan lapset sitten pääkohdissaan tunnustavat, kun he koontuvat Herran Pyhälle Ehtoolliselle? Ensiksi tunnustamme sen, että omasta puolestamme olemme syntisiä emmekä mitenkään ole ansainneet Jumalan armoa. Toiseksi tunnustamme sen, että Kristus on meidän ja kaikkien ihmisten tähden kärsinyt, kuollut ja noussut haudasta. Kolmanneksi tun-

nustamme sen, että hän sanansa ja lupauksensa mukaan antaa alttarin sakramentissa ruumiinsa ja verensä syntien anteeksiantamiseksi.

Tällaista uskon vahvistumista ja yksimielisyyttä Jumala vaikuttaa sakramentin kautta. Luther viittasi siihen, että ehtoollisleivässä monet viljanjyvät tulevat yhdeksi leiväksi ja opetti: “Sakramentin on määrä pitää kristittyjä yhdessä, samantaisessa mielessä, opissa ja uskossa, niin ettei kukin olisi kuin erillinen jyvänen, jolla olisi oma oppinsa ja erilainen uskonsa. Sillä kiusaaja ei ole joutilaana, vaan haluaisi mielellään tuhota sellaisen yksimielisyyden. Se tietää hyvin, mitä haittaa sille koituu siitä, että me kaikki pitäydymme samantaiseen uskoon ja yhteen Päähän.” (SL 13a, 304) Siitä mistä kiusaajalle on haittaa, on meille mitä suurin hyöty. Jakaahan Kristus, vaimon Siemen, joka on voittanut kiusaajan vallan, ehtoollisessa ruumiinsa ja verensä syntien anteeksiantamiseksi.

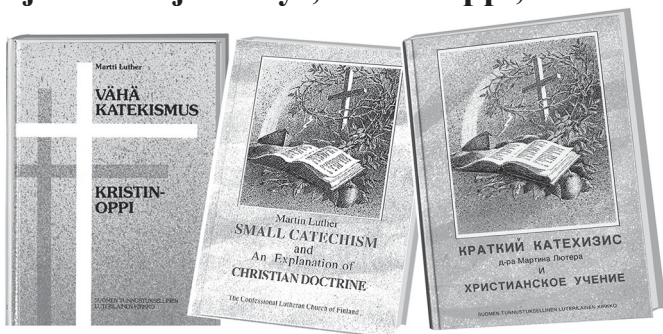
Kimmo Närhi

"Rauha teille" SAARNAKIRJA

Kirjan jokaisen osan ovh 15,-
Markku Särelän neliosainen saarnakirja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähettyksenä.

VÄHÄ KATEKISMUS ja sen laaja selitys, Kristinoppi, 295 sivua

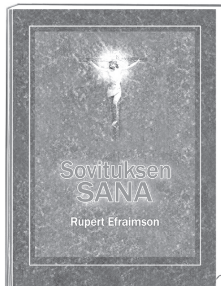
Lutherin Vähä katekismus ja siihen liittyvä Kristinoppi on tärkeä perusteos tunnustuksellisesta luterilaisesta opista kiinnostuneille. Se antaa kattavan esityksen siitä, mitä uskomme Raamatun mukaan. Se paitsi vastaa moniin ihmisillä mahdollisesti olleisiin kysymyksiin, se vastaa myös sellaisiin kysymyksiin, joita ihmiset eivät osaa tehdä ja jotka kuitenkin ovat heille tärkeitä.

Kirja on julkaistu eri kielisinä. Kirjan hinta on 10 euroa kielestä riippumatta.

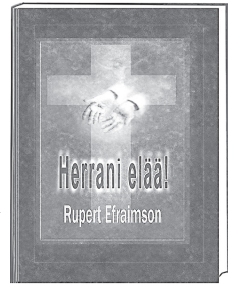
Sovituksen

Sana ovh 20,-
Rupert Efraimsonin
saarnat ja hartaudet
on julkaistu v. 1959 –
2004 Luterilainen
-lehdessä.

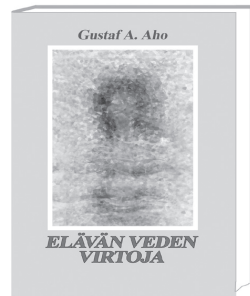
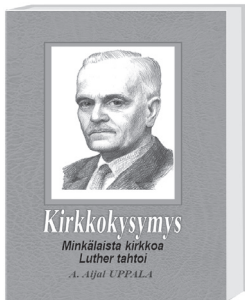
Efraimsonin puheissa
ja teksteissä kuuluu
selkeä, rohkaiseva ja
uskoa vahvistava Jumalan sanan ope-
tus, jolle on tunnusomaista luottamus
Jumalan armoon Vapahtajassa Jeesuk-
sessa, armahdetun ilo, halu kertoa
Vapahtajasta toisillekin “ettei keltään
saisi peittyä, miks’ Karitsa on kuollut
ristillä”.

Herrani

elää! ovh 20,-
Rupert Efraimsonin
lyhyem-
mistä hartaus-
opetuskirjoituk-
sista sekä runoista
julkaistu kirja,
Herrani elää!

Toivomme, että nämä kirjat voisi saat-
taa etsiviä uskoon ja vahvistaa kris-
tityitä Jumalan sanan tuntemisessa ja
armon ilossa Vapahtajassamme Jeesuk-
sessa. Kristus on totisesti ylösnoussut
ja Hän on uskonut meille sovituksen
sanan.

A. Aijal Uppala: **Kirkkokysymys** (Kirkko-opilliset teokset pääosin 1930-luvulta
ja aiheeseen liittyvät myöhemmät kirjoitukset) ovh 20 e

C. M-Zorn: **Täksi päiväksi** (hartauskirja) ovh 20 e

Gustaf A. Aho: **Elävän veden virttoja** (saarnakirja) ovh 20 e.

Virpi Apponen: **Tieni johdata taivaaseen** (uusintapainos) ovh 8 e, Eeva Voima ja
Outi Lappalainen: **Helmiä** (erityisesti lapsille) ovh 4 e ja **Kristinoppi ruotsiksi**
ovh 10 e.

STLK:n kirjamyntiluttelo ja hinnasto 2010..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen).....	4,00
Herrani elää (Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. Aijal Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviankielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) ä.....	10,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliheruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallassa ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 3 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 4 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Sovituksen Sana (Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 —Kehitysoopin kulissit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdata taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuotisjuhlajulkaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M. Zorn).....	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskeniemi)	10,00

LUTERILAINEN lehti, vuosikerta..... 25,00

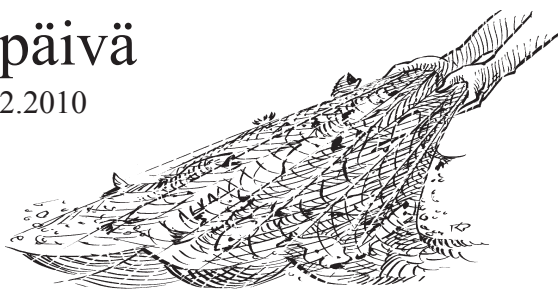
“ ” irtonumero .....

Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen.

Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut

Teologipäivä

Helsingissä 27.2.2010

Helsinki, seurakunnan kappeli, Fabianinkatu 13 A 1
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko järjestää teologipäivän 27.2. Kutsumme mukaan kuulemaan ja keskustelemaan teologeja ja muita teologisista asioista kiinnostuneita, sekä seurakuntiemme jäseniä että toisia. Sydämellisesti tervetuloa!

Päivän ohjelma

11.00 Alkukahaus

11.15 Piispan virka Raamatun ja tunnustuksen mukaan,
pastori Markku Särelä

12.30 Kristus meidän edestämme Jes. 53:ssa
ja rinnakkaiskohdissa, Rev. Edward Brockwell

13.30 Ruokailutauko

14.30 Tunnustuspykälän muutos vuoden 1870 kirkko-
laissa – tilaa tunnustukselle vai sekaoppisuuden vakiin-
tuminen kirkkolain tasolla? pastori Kimmo Närhi

15.30 Päätös

Kullekin aiheelle on varattu 60 minuuttia, josta noin kol-
mannes käytetään keskusteluun.

Muistathan maksaa Luterilaisen 2010.

Kirjoita maksutositteen viestikohtaan:

*Luterilainen 2010 (sekä nimi, jolla osoitteella
lehti postitetaan).*

Luterilaisen tilinumero: 800017-303309

Talvileiri

Oriveden Siitamajalla 11.-14.3.2010

*“Herra, sinä olet meidän turvamme
polvesta polveen” (Ps. 90:1)*

Suomen Tunnustuksellisen Luterilaisen Kirkon talvileiri pidetään jälleen maaliskuussa. Tutkimme Jumalan sanaa eri-ikäisten ja eri asemassa olevien uskovien näkökulmasta. Ohjelmassa on aiheeseen liittyviä raamattu- ja oppitunteja. Perjantaina keskitymme erityisesti eri-ikäisten kysymyksiin. Lauantaina tarkastelemme kysymyksiä yleisen pappeuden ja pastorin viran sekä miehen ja naisen välisestä erosta seurakunnassa. Leirin ohjelmassa varataan aikaa myös erityisesti tulevan kesän leirien suunnitteluun. Tarkempi ohjelma julkaistaan internetsivuillamme www.luterilainen.com

Leiri alkaa lounaalla to 11.3. klo 12 ja päättyy su 14.3. noin klo 13. Päivittäin pidetään myös aamu- ja iltahartaudet. Lauantaina 13.3. on lasten iltapäivä klo 14. Sunnuntaina 14.3. on ehtoollisjumalanpalvelus klo 11. Tervetuloa!

Osallistumismaksu: Aikuiset koko ajalta 60 euroa tai 22 euroa päivältä. Lapset, nuoret, opiskelijat, työttömät ja yksinhuoltajat puoli hintaa.

Ilmoittautuminen: Viimeistään ma 8.3.

Kimmo Närhille, 040 7567 659,
kimmo.narhi@luterilainen.com

Poisnukkunut

Jumala on kutsunut tämän ajan vaivoista ikuiseen iloon seurakuntamme jäsenen Anni Elisabet Yli-Kaitalan Iitistä 95 vuoden iässä.

“Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.” (2 Kor. 5:1)

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintaa:

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. (HPE) 14.2., 21.3., 25.4. ja 30.5. **Pyhäkoulu** su 7.2., 21.2. 7.3. ja 21.3. klo 10.15-10.45. *Raamattutunnit* roomalaiskirjeestä torstaisin klo 18 (ei 11.3.). **Turku**, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelukset* su 14.2. ja 11.4. (HPE) klo 18. **Helatorstain juhla** to 13.5. alkaen jumalanpalveluksella klo 11.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. (HPE) 7.2., 7.3., 4.4., 9.5. *Kiirastorstain ehtoollisen-vietto* to 1.4. klo 17. *Pääsiäisjuhla* su 4.4. alkaen klo 10. *Seurakuntailtapäivä* ke 3.2. klo 15 Tammisella, 3.3., 7.4. ja 5.5. *Kristinopin peruskohtia* to 11.2., 18.3., 22.4. ja 27.5. klo 17. *Pyhäkoulu* torstaisin klo 17 alkaen 7.1. (ei 25.2. ja 11.3.).

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 7.2. (HPE) ja 7.3. La 24.4. (HPE). Su 23.5. (HPE) *Raamattutunti* ke 24.3. Kaikki tilaisuudet klo 14. **Tampere**, Hämeenpuisto 29 A. *Jumalanpalvelukset* su 14.2., 28.2. (HPE), 28.3. (HPE), 2.4. ja 18.4. klo 14.30.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 21.2., 18.4. (HPE) ja 9.5. (HPE) klo 14.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* su 28.2. klo 10 (HPE), su 11.4. klo 10 (HPE).

Kokkola: *Jumalanpalvelus* (HPE) to 18.2., 15.4. ja 20.5. klo 18.

Vaasa: *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 19.2., 9.4. ja 21.5. klo 19.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus* (HPE) ke 17.2., 14.4. ja 19.5. klo 18.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus* pe 26.2. ja 30.4. klo 13 Tiensivussa.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 27.3. (HPE) klo 13.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* la 20.2., 6.3., 10.4. ja 24.4. klo 18.

Hankasalmi: *Jumalanpalvelus* la 27.3. klo 18 (HPE).

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 16.4. klo 15.30 (HPE).

Rovaniemi: *Jumalanpalvelus* la 17.4. klo 10 (HPE).

Leirejä Oriveden Siitamajalla:

Talvileiri 11.- 14.3.

Nuorten päivät ja esirippikoulu 14.-16.5.

Lasten raamattuleiri 15.-20.6.

Rippikoulu 13.-26.6.

Konfirmaatio 26.6. klo 11.

Aikuisten raamattuleiri 6.-11.7.

Radio YLE 1:

Iltahartaus ti 23.2. 2010 klo 18.50,
pastori Kimmo Närhi

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Rebekan esikuvallisia tekoja, Martti Luther.....	42
Roomalaiskirjettä tutkimaan! KN.....	43
Paastonaika, RE.....	45
Miksi STLK ei ole mukana uudessa piispahankkeessa? KN.....	47
Jumalan palveleminen elämän aikana tuottaa suuren hyödyn, KN.....	52
Alkusana Kristityn tunnusmerkeistä, A.A.W.....	56
Voitko antaa itsesi Jeesukselle? KN.....	59
Ehtoollisyhteys merkitsee yhteisen uskon tunnustamista, KN.....	64
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	66-71

Kansi: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni" (Mark. 10:14) Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa. Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2010: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

*Kirkon internet-sivut: **www.luterilainen.com***

Hinta 2,50 euroa

Oriveden Sanomalehti Oy